

[Ninn-Hansen]

sig at anvende naturgassen ved en tilførsel til danske forbrugere, eller om der vil være mere mening i at sælge den gas, der kan anvendes. Vi har ikke fået en virkelig undersøgelse af og argumentation for disse standpunkter. Dertil kommer, at vi må advare regeringen imod at foretage det, der kan forekomme bekvemt, hvis vi skal have de rimelige og rigtige løsninger.

I embedsmandsrapporten var der en meddelelse til os alle om, at man ikke kan gennemføre både en Storebæltsbro og naturgasanlæggene inden for de tidsrum, der var nævnt. Jeg synes, at regeringen, finansministeren, er kommet for let over dette spørgsmål. Jeg henholder mig til det, som jeg betragtede som en advarsel i embedsmandsrapporten, og må altså sige, at med den positive stilling, vi, ligesom regeringen, har til Storebæltsbroen, må det andet spørgsmål kræve den nærmere undersøgelse, jeg har nævnt, og også kræve, at vi følger de advarsler, der kommer om ikke at forsluge os med hensyn til at tilrettelægge store investeringer.

Så vil jeg gerne fremhæve en sætning i finansministerens redegørelse, som jeg er meget glad for. Finansministeren siger:

»Fremskaffelse af overskud på betalingsbalancen kræver både store erhvervsinvesteringer og en betydelig produktion i konkurrenceerhvervene, hvilket levner forholdsvis beskednen plads til andre efterspørgselskomponenter som f. eks. de offentlige investeringer.«

Finansministeren peger her på det, der selvfølgelig også må fremhæves som det allermest væsentlige, nemlig sammenhængen imellem den økonomiske politik og den investeringspolitik, man kan tilrettelægge. Når vi ser på bedømmelsen af den nuværende økonomiske politik og udsigterne for den – og jeg tænker her ikke mindst på den sidste OECD-rapport – må man sige, at den advarsel, som finansministeren er kommet med her til sig selv og til os andre, er en advarsel, man ikke kan tage alvorligt nok.

Hvis man derudover har det standpunkt – og det har vi i det konservative folkeparti – at dette at tilrettelægge og planlægge offentlige investeringer ikke skal betyde en forskydning i retning af den offentlige sektor i forhold til den private sektor, mener jeg også, at dette er noget væsentligt, for det ønsker vi ikke. Hvis vi her i landet skal have klaret de

store opgaver, der er med betalingsbalancen og med arbejdsløsheden, er det givet, at det private erhvervsliv ikke tåler at blive tomt yderligere for kapital. Så er det nødvendigt at tilrettelægge de offentlige investeringer under hensyn til det, de skal klare. Det siger noget om hele planen, men det siger også noget om, hvordan man skal planlægge med hensyn til de opgaver, der foreligger.

Lad mig nævne som eksempel et emne, som absolut er på sin plads, nemlig spørgsmålet om at spare på energien. Jeg synes, at denne redegørelse ligesom forudsætter, at det skal gøres ved at inddrage det offentlige mere med hensyn til myndighed, med hensyn til bestemmelsesret. Der findes også en anden vej. Der findes den mulighed at gøre det attraktivt for borgerne her i landet at spare på energien. Vi havde en optakt til det igennem den lovgivning, vi blev enige om sidste år i september måned, da man med henblik på at fremme isoleringer i de private hjem fik en ordning, således at man kunne gøre det attraktivt for folk selv at interessere sig for det. Det er en vej, som vi gerne vil diskutere yderligere for at få de rigtige resultater.

Så vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om, hvordan vi nu i fællesskab – for sådan mener jeg det skal være – skal nå frem til de afgørelser, der er nødvendige.

Vi ønsker ikke at udskyde beslutningsprocessen på et tidspunkt, da vi virkelig har brug for, at der bliver truffet beslutninger. Vi mener tværtimod, at der er behov for, at vi meget snart i sammenhæng med den økonomiske politik, med indkomspolitikken, der, som det er blevet nævnt, er en nødvendighed for at opfylde, hvad finansministeren har påpeget med hensyn til betalingsbalancen og med hensyn til bekæmpelse af arbejdsløshed, indgående får drøftet også andre dele af den økonomiske politik i forbindelse med tilrettelæggelsen af disse investeringer. Vi begyndte så småt på det i august-september sidste år. Jeg vil gerne spørge finansministeren: er regeringen parat til at fortsætte dette?

Det konservative folkeparti har tidligere i anden forbindelse nævnt muligheden for en septembersamling. Nu behøver en septembersamling ikke i sig selv at betyde møder her i denne sal; det kan jo også klares på anden måde igennem forhandlinger, hvor vi tager de afgørende spørgsmål op, men september er ikke nogen dårlig måned. Nogle vil måske